

Naar kommer Rosentiden?

Wann kommt die Rosenzeit?

Theodor Rjerulf.

Op. II. N° 1.

29.

Andante con moto.

Piano.

dol. espress.

dim.

Du förste Rose, du som jeg ser i disse fremmede
Du erste Rose, du die ich seh, in dieses Thal-

Da-le, med aabne La-ber saa södt du ler men södt, saa maa du og
E-den, dein Lächeln weckt mir süss-ses Weh, doch süss auch musst du nun

ta-le, med aabne La-ber saa södt du ler, men södt, ja södt maa du og ta-
re-den, dein Lächeln weckt mir so süss-ses Weh, doch süss, ja süss auch musst du re-

le.
den.

O, sig mig og svar; er ej
O sag mires doch, ob der

Ro - sen - tid smart, smart, paa Vin - ger, i - ven - te for En - den du ved, ja böj dig
Lenz nichthier, bald, bald, mit Flügeln er - blü - het, für sie, die du kennst, o sag es

hid et Ord fra mit Hjer - te at hen - te; for En - den du ved, ja böj dig
mir, für sie ja mein Her - ze er - blü - het. Für sie, die du kennst, ja sag es

hid et Ord. et Ord fra mit Hjer - te at hen - te; for En saa stolt, og tro som
mir, für sie, für sie ja mein Her - ze er - glü - het für sie, die stolt, voll treu - em

Guld som al - drig und-te mig det il - - - de; jeg
Muth die *Hih mir nie-mals konn-te* brin - - - gen; den

p

bre - der-hende Vej - en af Tor - ne fuld, alt det jeg end bed-re vil - - de; jeg
dornenvollen Hig mach ich breit und gut, der *Lie - bemuss Al - les ge - lin - gen*, den

cresc.

bre - der-hende Vej - en af Tor - - - ne fuld, alt det jeg end be - dre vil - de.
dornen - rollen Hig mach ich breit und gut, der *Lie - bemuss Al - les ge - lin - gen*.

m. cresc

f

p

dot.

Lied. *

p

Lied. *

p

rit.

p

1566

Bön for den Elskede.

Gebet für die Geliebte.

Theodor Rjerulf.

Op. II. N° 2.

Moderato assai.

Sang.

O du, som hol-der i din Haand hver Fugl, som un-der Him - len er, og
 O du, in des-sen Händen ist das Fög-lein un-term Him-melsdach du

30. Piano.

vog - ter paahver Li - lie vaand,vogt du paa den,vogt du paa den som jeg — har
 der die Li - lie nicht vergisst,schirm du, o Gott,schirm du, die ich im Her - - - zen

kjaer! Vogt vel, vogt vel o Her-re se! hvad
 tragt Be-schütz' sie Herr mit dei-ner Macht! ach

var for-u - den dig vor Tröst; al Ver-dens Lyst og al dens Ve, alt, alt haenger af din
 du al-lein bist un-ser Hort des Le-bens Woh und Lust und Pracht lebt nur durch deiner

Læ - bes Rüst, af din Læ - bes Rüst.
 Lip - pen Hort, dei-ner Lip - pen Hort. smorz.

Foraarsdigt.

Frühlingslied.

J.S. Welhaven.

Grazioso.
poco riten. *a tempo*

Op. II. N° 3.

Sang.

Zephyr le - ge - de med Gre - nen, Bækken o - ver Ste - nen sprang.
Zephyr spielte mit den Zweigen, Büchlein ü - ber Stein - ne sprang;

31.

Piano.

pri - len. *a tempo*

Ved mit Vindue i Si - re - nen sad en Bl - le Fugl og sang.
Wo sich Flieder - bü - sche nei - gen sass ein Wald - rö - geln und sang,

p dol.

Og den saa med klo - ge Blik - ke
und es sag - te: was doch fü - let

dol. *p*

Vaa - rens Laengsel i min Hu,
Frühlingssehn-sucht dich mit Schmerz?

Og den spürte: Har du ik - ke
ei - nes griebts nur, das sie stil - let,

riten. *pa tempo*

kaa-ret dig en Brud end - nn.
hat noch kei - ne Braut dein Herz.

kaa-ret dig en Brud end - nn?
hat noch kei - ne Braut dein Herz?

Rit. * *a tempo* *dim.*

dol.

Man - gen gang i Som-rens He - de
Manchmal, in des Som-mers Hit - ze,

p *Rit.* * *Rit.* *

un poco riten.

ven - ted jeg min Fugl i-gjen; Ak, da sad den i sin Re - de,
schaut ich nach dem Vö - ge-lein. Sass im Nest auf kühllem Sit - ze

dim. *Rit.* * *Rit.* *

Ros. *

Ro - sen skyg - ged o - ver den, Ro - sen skyg - ged o - ver den.
Ro - sen schat - tend schau'n hin - ein. Ro - sen schat - tend schau'n hin - ein.

rit. ad lib. *a tempo*

pp *roll:*

Aftenstemning.

Abendstimmung.

J. S. Welhaven.

Op. II. N° 4.

Moderato.

Sång.

Naar en stil - le sol - klar Dag
 Sid - der jeg da u - den Ord
 Vej - er jeg hvert Savn, som du
 Wenn ein son - nig stil - ler Tag
 Sit - ze ich dann oh - ne Wört
 Wäg' ich all die Qual, die du,
 hel - der mildt og
 tabt i sö - de
 kjaer - lig o - ver -
 saeft zur Rü - ste
 tief ver - senkt in
 lie - bend ü - ber -

32

dolce tranquillo

Piano.

svin - der. Mens i Hjemmets Vel - be - hag Skum - ringsti - den
 Min - der, ved du dog, min Elsk - te, hvor Tan - ken os for -
 vin - der, ser jeg i det stil - le Nu Smil paa di - ne
 schwe - bet, und im trau - li - chen Ge - mach süss - se Dämmerung
 Sin - nen, weiss du, Theu - re, hier wie dort treu bleibt un - ser
 win - dest. wie du in des Glau - bens Ruh Freud im Leit - den

rin - der, da kan Hjer - tet bli - dest slaa, og dets öm - me
 bin - der, I dit Hjer - te og i mit. paa en Vaar der
 Kin - der, suk - ker jeg ve - mo - dig, glad, Ak hvor södt at
 we - bet, sanft du un - ser Her - ze schlägt, süss - se Sehnsucht
 Min - nen, wenn im Lenz die Blü - te lacht, füh - len wir der
 fin - dest, senf' ich wehmuths - voll: wie schön. Arm in Armdurhcs

End.

Tan - ker gaa som en rö - - lig Flod, hvor -
 spi - rer frit. paa et Haab der vin - - - ker
 föl - ges ad til paa fag - - re Da - - - ges
 es be - wegt. wie den Fluss, der kaum sich
 Lie - be Macht, lieb - - lich folgt auf Tren - - - nungs-
 Le - ben gehin. Bis da scheint auf Thal und

poco riten. a tempo

paa Af - ten - rö - den skin - ner. Af - ten - rö - den
 blidt Min - dets Af - glands skin - ner. Min - dets Af - glands
 Rad Li - vets Af - ten skin - ner. Li - vets Af - ten
 regt, A - bendroth be - schei - net, A - bendroth be -
 Nacht, neu - es Mor - gen - glii - hen, neu - es Mor - gen -
 Höhn Le - bens A - bend - son - ne, Le - bens A - bend -

dim. dolce

Lied. *G.*

skin - - - - ner.
 skin - - - - ner.
 skin - - - - ner.
 schei - - - - net.
 glii - - - - hen.
 son - - - - ne.

dim. pp

Lied. ***

Den långa dagen.
Der lange Tag.

J. L. Runeberg.

Op. II. N° 5.

Moderato assai.

Sang.

Förr, när min vän var här,
Sonst, wenn mein Freund war hier
var mig en vär-dag
var mir einLenz-tag

ten.

Piano.

dol.

33.

più mosso

kort:
kurz.

Nu da han bor-ta är,
nu wo er fern von mir
är mig en höst-dag lang! "Ach hvad den
ist mir ein Herbsttag lang!" Ach wie der

da-gen flyr!" sä-ga de an-dra nu- "Ach hvad den da-gen flyr!"
Tag ent-flieht!" sa-gen die an-dern min- „Ach wie der Tag entflieht!"

espress.

p

più riten. e parlante

Jag hvad den langsam är, jag: hvad den langsam är. o. att den vil-le
Ich: wie er langsam geht! ich: wie er langsam geht, o, wollter doch ent-

colla voce

Recit. $\frac{3}{4}$

Tempo I.

Recit. $\frac{3}{4}$

fly! Kom - mer ej qvällen smart? Kom - mer ej nat-tens ro?
fliehn! Kommt nicht der A-hend bald? kommt nicht die nächt-ge Ruh?

fz mp dim. pp
ped.

Förr, när min vän var här, var mig en var - dag kort: Nu, da han
Sonst, als mein Freund war hier var mir ein Lenz-tag kurz; nun, wo er

p

bor - ta är, är mig en höst - dag lang, är mig en höst - dag lang!
fern von mir, ist mir ein Herbsttag lang, ist mir ein Herbsttag lang!

p p p
ped. *

p

Gud vet det, hvor han vankar:

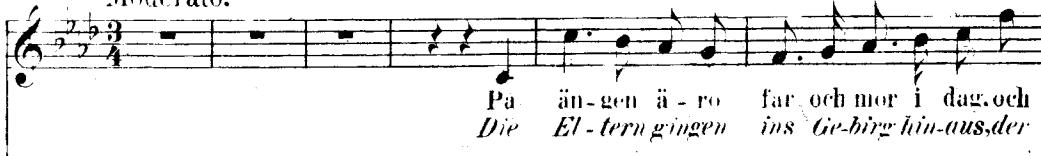
Gott weiss es, wo er wandelt.

R

Op. II. N° 6.

Moderato.

Sang.

34.

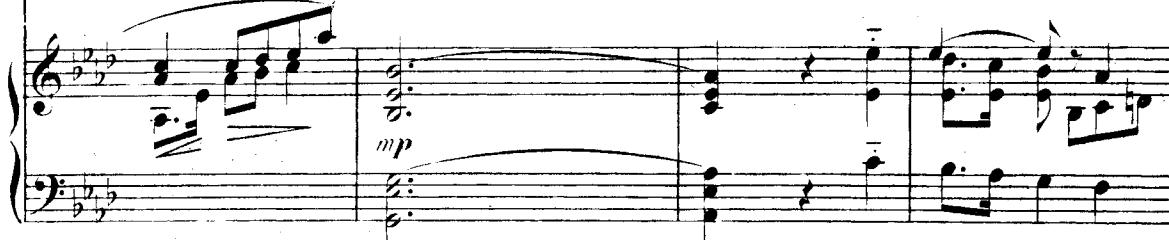
Piano.

bror gar vall i fjäl - len. Jag sit - ter en - sam här i stu - gan jag och stir - rar ut i
Bruder nachden Mat - ten. Ich sit - ze ein - sam hier al -lein im Haus und starr' in Abends

qväl - len. Han sa - de till mig när vi skil - des sist och slog mig gladt i
Schat - ten. Er sprach beim Abschied froh mit treu-em Blick, nimm mei - ne Hand zum

ban - den: Om thorsdags qvällen kommer jag nu visst i hem - met ditt på
Pfan - de. Am Don - ners - tag kom ich ge - wiss zu - rück zu dei - nem Heim am

stranden.
Stranden" Nu tin-dra stjernor - na så mildt och klart nu är det thorsdays
 Vun ist rom Dan-ners - tag der A-bend schön in ro - ther Glut ver-

qväl - len, och far och mor de kom-ma nu väl snart, snart kom - mer bror fran
 glom - men, und Tu - ter, Mu - ter nah'n von Ber - geshöhn, der Bru - der auch muss

fjäl - len. Men han som lof - vat komma fö - re dem. Gud vet det hvor han
 kom - men. Doch er, der kommen woll - te her zu mir, wo ist er, ach, han

van - kar! Kan - hän - da li - ka fjer - ran från mitt hem, som jag med mi - na tan - kar, som
 blie - ben? Viel - leicht ist er so weit ent - fernt von hier, als ich mit mei - nem Lie - ben, als

jag med mi - na tan - kar.
 ich mit meinem Lie - ben.

Albumsblad.

Albumsblatt.

Hoffmann v. Fallersleben.

Un poco lento.

Op. II. N° 7.

Sang.

35.

Piano.

Lun - dens Blom - ster - klynger drömmme
Wie die jun - gen Blü - then lei - se

stil - träu - men in der stil - le i - sit sommer - dunk - le
Mit - ter -

Hjem. Maa - nen rö - rer dem med Straaler milde, men vil
nacht! Schüch - tern spielt der Mondschein in den Bäumen, dass die

ik - - ke vak - - ke dem. Saa -
Blü - the nicht er - wacht. So auch.

för og min Sanger hil - sen dra - ge, dam - pet som paa Dröm - mes
 flü - stert was ich sing und sa - gr. zie - het wie das Man - den.
doleiss. dim.
Lied. Lied. Lied. Lied. Lied.

Vej, aan - de gjen - - nem di - ne Blom - ster -
 licht lei - se hin durch dei - ne Blü - then -
pp pp pp pp pp

da - ge, og mit Nyn for - styr - - rer ej.
 ta - ge, und mein Lied es stört dich nicht.
m.s. m.s. m.s.
dolce sempre pp
Lied. Lied. Lied. Lied. Lied.

Lied. Lied. Lied. Lied. Lied.

dim.
Lied. Lied. Lied.